

γίες της γυναίκας μου και περιμένα καινούργιος.

— Το βιβλίο γράφει ακόμα ότι κατά τη διάρκεια της θηλής πρέπει να μην αποχωρίζεται κανείς από διάφορα μεταλλικά αντικείμενα, όπως π. χ. φαρμάκια, κλειδιά, αλυσίδες, δαχτυλίδια κ.λπ. και να στέκεται κανείς δε μίση, όπου υπάρχουν πολλά μέταλλα. Στην περίπτωση αυτή, τα μέταλλα παίζουν ρόλο αλκεμικών... Γι' αυτό σ' συμβουλεύω να σπασίσεις το κεφάλι σου μ' ένα καζάνι.

— Πήρα το καζάνι το πόφροσα.

— Μόρμωρο, εξασολούνησε η γυναίκα μου, πρέπει τώρα να προστατεύεις κι τη μέση σου. Φόρεσε το σπαθί που είχες ως ξερδός αζευατικός.

— Υπάκουσα.

— Τώρα πρέπει να βρούμε τρόπο να προστατεύεις και τα πόδια σου. Φόρεσε τα σπαρούνα σου.

— Μή έχοντας τί άλλο να κάνω, υπάκουσα πάλι.

— Μόρμωρο, το βιβλίο γράφει, ότι πρέπει να χτυπάμε καυτώνες κατά τη διάρκεια της θηλής, γιατί το ρεύμα που σχηματίζει ή καθυστερούσα άπεμακρινά την άστροτή.

— Είσα σύγωση ότι...

— Φίλε μου, άς μη χάνουμε καιρό σ' λόγια. Πήγαινε να φέρεις το κούβουνο του φαγητού... Είσε στο χάλι... Γρήγορα... Γρήγορα!

— Άκολούθησα κατά γράμμα τις οδηγίες της γυναίκας μου.

— Άνεδαμμένος σ' ένα καρέκλα, χτυπούσα επί δέκα λεπτά άδύαυτα αυτό το κούβουνο, όταν ξαφνικά τα παντζούρια άνοιξαν άπότομα, ένα φανάρι φώτισε δλο το δωμάτιο και μιά φωνή άκούστηκε:

— Τι διάβολο κάνετε εδώ;

— Τό άνοιγμα του παραθύρου γέμισε άμέσως από κεφάλια ανθρώπων, των όποιων τα μάτια κύτταζαν περίεργα την ποικιλία μου και τα πολεμικά μου έξαρτήματα.

— Άφησα το κούβουνο να μου πέσει και, σαστισμένος, πήδησα από την καρέκλα μου τραυλίζοντας:

— Προσπαθώ να φυλαχτώ από τη θύελλα.

— Άπό τη θύελλα... Μά τραυλάθηκα; ... Ό αδρανός είνε ξάστερος, ύπέροχος, κορός; το παρακούω συννε...

— Κότταξα έξω τον αδρανό και για μιά στιγμή έβασα την όμωλία μου. Την ξαναβρήκα ώστόσο για να πώ:

— Πραγματικά, κοντεύω να τραυλώ... Και όμως είδαμε καθαρά την λάμψη των άστρατών κι άκούσαμε τον κρότο των κεραυνών...

— Οι άγαθοί έξείναι άνθρωποι έσκασαν στα γέλια.

— Χά! Χά! ετε κάταος άτ' ατύος; Άν άνοήγατε τό παραθύρο σας θα ήναζάσατε άμέσως... Η λάμψη κι οι κρότοι που σ' άνησύρησαν προσεχόντουσαν από τις κανονές που μηχανώνουσαν προς τμήνη της έκλογής του πρόδρου Ρούζβελτ...

— Όχι, άδωφρέ! Αυτό ήταν; Παλάγιασ' κι' έγώ, άναρη την πίστα μου κι' άρρηκα τον Ρούζβελτ να τις φέρνη!...

ΟΙ ΠΡΑΙΟΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΝΑΧΩ ΝΑ ΛΕΩ...

"Όλο να λές, πώς έρχεσαι κι' όμως ν' άργής να φτάνης, δλο να λέω στις προσευχές ενάρθης με το καλό, κι' ενώ σ'ό θάσος σ'το νησί σου άκόμα να με κάνης; να πηγαίνεις έρχομαι άδικα σ'το μύλο, στο γιάλο. Κι' εκεί, που λέω, πώς θα σ'ε δω να ζαγανιάς στο δρόμο κι' ενώ τρεχάτος θάρχωμαι για να σ' άγκαλιαστό να παίρνω γράμμα ζαφνικά άπ' το γέρο ταχυδρόμο κι' ενώ γυρίζω σ'πίτη μου με πρόσωπο ακυρτό. Και να μου γράφης με καιμό μαζύ και νυσταγία, πόσο η ζωή είνε πληχτική σ'τα μακρινά νησιά κι' όμως να μένης, θρίσκοντας κάποια δικιολογία: πότε, πώς έχει τρικυμία και φουσκοθαλασσιά, πότε, πώς πλοίο δέν πέρασε καθόλου άπ' το νησί σου, πότε, πώς δέν τό πρόφτασες γιατί άργησες πολύ και πάντα κάτι τό έκτακτο, παρά τη θέλησί σου, να φέρνη σ'το ταξίδι σου καινούργια άναβολή. Κι' έτσι, όσο κι' άν της μοναξιάς τόν πόνο μου θ' αυξάνης, τόν έρχομό σου μ' άπ'τιστη χαρά θά λαχταρώ... δλο να λές, πώς έρχεσαι κι' όμως ν' άργής να φτάνης νάχω να λέω κι' έγώ ό φτωχός, πως κάποιον καρτερώ... (Κηφισιά 1935)

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Τά 15 τηλεγραμμά καλώδια που διέρχονται τόν Άτλαντικό Όκεανό σπαζώνουν 17.000.000 λιρών!

— Το ταχύτερο σαλγάχι άναίνει άπόστασι ενός μιλλίον μέσα σ'... δέκα τέσσερες ημέρες!

— Τά σπυροδρομικά τούβελ στην Άγγλία, έχουν συνολικά 150 μιλλίον μίρος, ή κατασκευή τους δέ έστοιχισε 3 έκατομμύρια λιρών.

— Ό φηλοδίκης Νίλον ύποστηρίζει ότι ή προϊστορική φάλανα ζούγης, 100 τόνους, ήτοι 112.000 κιλά.

— Άπλάδι μιά φάλανα ζούγης δσο ζούγισον 80 έλέφαντες μαζύ ή 400 βόδια!

— Σήμερα όμως τό μεγαλύτερο βάρος μιάς φάλανας φτάνει μόνον τούς 20 τόνους.

— Ένας παλάζιον, τρώομος ενός αούλου της Άμερικής, υπέβαλε σ'τους άρμόβιους μιά φερέσι του.

— Επρότανε ενλάδι έπος καλύπτουν τά τρώγμια μ' ένα λεπτό στρώμα... βερνίκιού!

— Τό βερνίκι, ύποστηρίζει, προφάσσει να τρώομα από την έλιδρασι τού άέρος και σπεντάς από την άποσύνδρα.

— Η έφερέσις αυτή τού Άμερικανού φρενολάβου δέν είνε καθόλου έξωφρενηκή και ίσως τμή της έφαιμογία.

— Τελευταίως έμωον στην Άγγλία δομίες και άπεδειχθη ότι τα λανά ύπο- ύποσφορόον μοπούν κάλλιστα ν' άντανασταθούν με πεπεσμένο ζήτη.

— Σ' άνθρακομαζαία τού Κιάδης γάθε άλογο μεταφέρει την ήμέρα 30 φοροτα κάρβουνο από τις ύπόγειες σ'τους στό μέρος όπου γίνεται τό ξεφόρτωμα.

— Λόγω της καλύτερης έργασίας των τ' άλογα έχουν ανησυχία τόσο πολύ στη δουλειά τους, ώστε μόλις μεταφέρουν και τό τρακωστό φορτίο των ανθρώπων θάγουν μόνα τους τόν χάλινό με τόν άπαιον είνε διαμεία στο κάρρο και τραβούν κατ' ύθείαν για τό σταβλό τους.

— Σ' ένα τυπογραφείο τού Άγίου Φραγκίσκου στην Άμερική, έχρησιμοποίησαν, πάλια ποτέ, για να τυπωθούν μιά έφημερίδα, άντι χαρτίου, υλόκληρά τόπα άστρου ύφάσματος!

— Αυτό τό άπίστευτο έγινε, όταν ή πόλις είχε καταστραφή — τόν περσασμένον αείνα — από... τρωματική πυροαία! Όλες ή άποθήρες τού χαρτίου είχαν και ή ό έκλότης της έφημερίδος που ήθελε άποσώδριστε, να καλοπορήση τό φύλλο του, δέν έδίστασε να μεταφερήσθη άσπρο πανί.

— Στην πόλι Ούάσινγκτον της Βορείου Άμερικής ύπάρχει κάποιος βιοηγόρος, ό όποιος διατηρεί και... γραφείο, σπινκοσίον, άπ' τό όποιο κερδίζει άρκετά χρήματα.

— Ίδού ή ρεαλίνα, την όποία δημοσίευα στις έφημερίδες ό πολυτεχνίτης αυτός διαηγόρος:

«Άν ένας άνδρας είνε έρωτευμένος, αυτό θεσάια είνε δική του δουλειά.

»Άν μιά γυναίκα είνε έρωτισμένη είνε έπίσης δική της δουλειά.

»Άν δμως σκοπεύουν να παντρευτούν, είνε δική μου δουλειά. Σπεύσατε λοιπόν σ'το γραφείο μου, δδός δείνα κ.λπ. κ.λπ.»

— Μιά Άγγλίδα, ή Έλεν Γκούντλεϊ, κλέφτηκε τελευταίως μέσα από τό Λονδίνο, από έναν Έμείον, τόν όποιον είχε γνωρίσει σ'τον Λίβανο, όταν με τόν άντρα της περιώδανω τό μέρη ένείνα.

— Η άπαγογή έγινε με δλη την άνταλοκή γραμμάττητα: Καβάλλα κι' οι δυο έρρασαί πάνω σ' ένα άλογο, δίσταζαν τούς δρόμους τού Λονδίνου π'ε μεταμεσούσιντες φρες, ενώ ό πόλιωιον τρωιαημένιος σφύριζαν καμζόντας τους για κλέφτες!...

— Στην Άγγλία ύπάρχουν 268.650 φαράδες, οι όποιοι εισπράττων κάθε χρόνο από τό φάμα που παίρνουν 24 έκατομ. λίρες.

— Τά λαχεία ένεφανίσθησαν για πρώτη φορά στην Εύρώπη τόν 16ον αείνα.

— Η κλήρωσις τού πρώτου λαχείου έγινε τό 1569 σ'το Λονδίνο, τό περιόσσημα δέ εκ της πωλήσεως;μετά την διανομή των κερδών σ'τους τυχερούς, χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή τού λιμενός.

— Η νυκτερίδες της Νοτίου Άμερικής έχουν μέγεθος... κόττα; και φτερά τους, όταν είνε άνοημένα, φτάνουν σ'ε μήκος 60 έως 70 πόντους. Φτ.ρουζώνουν άδύαυτα σ'το σκατόνι και έπιτίθενται και εναντίον των ανθρώπων τών όποιων ροφούν τό αίμα. Η νυκτερίδες αυτές είνε γνωστές με τό όνομα «Βαμπίρ» - βερνίκιόσες.